

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006
privind medierea și organizarea profesiei de mediator**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau juridice, își pot soluționa conflictele de orice natură prin procedura medierii, chiar și după declanșarea unui proces în fața instanței de judecată.

(2) Dovada încercării procedurii de mediere se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea, în cazul în care părțile au parcurs doar ședința de informare, sau prin procesul-verbal de închidere a procedurii de mediere, conform art. 57. În cazul în care una dintre părți refuză în scris participarea la mediere, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă

la data fixată pentru mediere, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței și nu constituie dovadă a încercării de mediere, conform art. 60¹.”

2. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (2¹) – (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), dovada încercării procedurii de mediere de către reclamant va fi considerată ca fiind îndeplinită și prin depunerea la dosarul cauzei a procesului-verbal de neaprezentare a uneia dintre părți, întocmit de mediator, numai în situația în care se probează primirea invitației la mediere de către pârât.

(2²) Ședința de informare cu privire la avantajele medierii este etapa prealabilă încheierii contractului de mediere, cuprinsă în procedura medierii, prin care mediatorul folosind tehnici de comunicare specifice profesiei, în condiții de neutralitate, imparțialitate și confidențialitate, analizează conflictul și prezintă părților avantajele apelării la procedura medierii pentru conflictul lor concret, le dă toate informațiile necesare în scopul de a ajuta și determina părțile, ca în deplin acord și cunoștință de cauză, să accepte rezolvarea neînțelegerilor dintre ele prin mediere.

(2³) Certificatul de informare este documentul eliberat de către mediator în urma efectuării ședinței de informare cu privire la avantajele medierii pentru toate părțile implicate în conflict, dacă acestea decid că nu doresc semnarea contractului de mediere. Certificatul de informare se eliberează în mod gratuit tuturor părților implicate.

(2⁴) Procesul-verbal încheiat conform art. 2 alin. (2) este documentul care se eliberează de mediator în cazul în care una dintre părțile implicate refuză în scris participarea la mediere, nu răspunde invitației la mediere ori nu se prezintă la data fixată pentru mediere și va cuprinde în conținutul sau demersurile efectuate. Procesul-verbal se va elibera părții care se prezintă la data fixată pentru mediere, în condițiile probării primirii invitației.

3. La articolul 2, după alineatul (5) se introduc șase noi alineate, alin. (6) – (11), cu următorul cuprins:

„(6) Judecătorul, procurorul, notarul public, avocatul, executorul judecătoresc și consilierul juridic recomandă părților, respectiv părții pe care o reprezintă, soluționarea amiabilă a litigiului, respectiv a conflictului, prin procedura medierii, potrivit legii speciale.

(7) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și agenții economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor.

(8) În litigiile dintre consumatori și comercianți în materie de consum, procedura medierii se aplică în mod corespunzător.

(9) Persoanele fizice sau juridice au dreptul de a-și soluționa disputele prin mediere atât în afara, cât și în cadrul procedurilor obligatorii de soluționare amiabilă a conflictelor prevăzute de lege.

(10) Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege.

(11) În orice convenție ce privește drepturi asupra cărora părțile pot dispune, acestea pot introduce o clauză de mediere, a cărei validitate este independentă de validitatea contractului din care face parte.”

4. La articolul 12 alineatul (2), după litera h) se introduc patru noi litere, lit. i) – l), cu următorul cuprins:

„i) corpul profesional al mediatorilor județean din care face parte;

j) formarea profesională continuă;

k) denumirea formei de exercitare a profesiei de mediator;

l) date de contact ale mediatorului sau formei de exercitare (nr. telefon, nr. fax, adresă de e-mail).

5. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, ale regulamentului său de organizare și funcționare și ale statutului profesiei de mediator.”

6. La articolul 18, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Consiliul de mediere înființează Institutul de formare continuă, în vederea creșterii calității pregătirii profesionale continue a mediatorilor autorizați.”

7. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Mediatorii se pot constitui în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statutelor, și pot adera la asociații profesionale internaționale în condițiile legii.

(2) Totalitatea mediatorilor autorizați de către Consiliul de mediere constituie Corpul profesional al mediatorilor din România (CPMR).

(3) Corpul profesional al mediatorilor din fiecare județ (CPMJ), respectiv din municipiul București (CPMB), este constituit din toți mediatorii care au sediul profesional principal/secundar înregistrat în județul respectiv sau în municipiul București.

(4) CPMR va avea un reprezentant în relația cu sistemul judiciar la nivelul fiecărei curți de apel din România.

(5) Organizarea și funcționarea CPMR în structuri județene și pe lângă curți de apel se vor face conform Statutului profesiei de mediator.”

8. La articolul 38, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) neplata taxelor profesionale constituie abatere disciplinară și se sancționează conform statutului profesional.”

9. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art. 39 alin. (1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă.”

10. La articolul 43, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cauzele prevăzute la art. 60¹, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile vor încerca soluționarea litigiului prin mediere.”

11. La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Acordul părților nu trebuie să cuprindă prevederi contrare legii și ordinii publice. În condițiile în care legea impune îndeplinirea unor condiții de fond și formă, legalitatea acordului de mediere poate fi verificată și atestată fie de avocații părților sau de către un notar public, în situația în care acestea au fost asistate pe parcursul procedurii de mediere, fie de un alt avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților.”

12. La articolul 58, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Acordul de Mediere verificat și atestat de către avocații părților, de către notarul public sau de către un avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților, este titlu executoriu.

(4) În situația menționată la alin. (3), sunt aplicabile și prevederile art. 16 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La articolul 58, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Înțelegerea părților are caracter obligatoriu pentru ele.”

14. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Părțile sau partea interesată se pot/se poate înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul, oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere.

Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile art. 438 – 441 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

15. La articolul 59, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Părțile sau partea interesată se pot/se poate înfățișa la notarul public în vederea autentificării acordului de mediere.

(2²) Judecătorul, dacă consideră necesar, solicită prezența tuturor părților.”

16. La articolul 60¹, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60¹. – (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au încercat procedura medierii, în următoarele materii:”

17. La articolul 60², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60². – (1) Etapa de informare și analiza de conflict din cadrul procedurii de mediere, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu pot depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

18. La articolul 61, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la art. 60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată, va solicita atât reclamantului, cât și pârâtului, să depună dovada că au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc.

(4) În cazul în care până la data la care judecătorul fixează prin rezoluție, potrivit art. 201 alin. (3) din Codul de procedură civilă, primul

termen de judecată, niciuna dintre părți nu comunică instanței dovada prevăzută la alin. (2), instanța va solicita părților depunerea acesteia până la primul termen de judecată.”

19. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Odată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, plătită pentru investirea acesteia, cu excepția cazurilor în care conflictul soluționat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate, constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, partaje și cauze succesoriale, caz în care se vor restitui 50 de procente din taxa achitată.”

20. La articolul 65, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Autoritatea tutelară competentă întocmește și eliberează, la cererea mediatorului cu care părțile au încheiat contractul sau la cererea oricăreia dintre părți, raportul de anchetă psihosocială care este comunicat solicitantului.”

21. După articolul 75 se introduc două noi articole, art. 76 și 77, cu următorul cuprins:

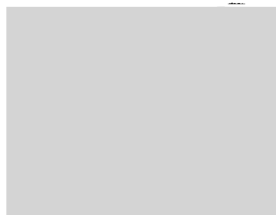
„Art. 76. – Judecătorul, în baza rolului activ, aplicând dispozițiile art. 227 din Codul de procedură civilă, dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii, și care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult de 18 luni de la investirea acesteia, fără a fi soluționate, exceptând cauzele în care acestea au încercat soluționarea prin mediere.

Art. 77. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile Statutului profesiei de mediator.”

Art. II. – În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

FLORIN IORDĂCHE

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.